

AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE ARGENTINE REPUBLIC
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF HUNGARY
REGARDING COOPERATION AND MUTUAL ASSISTANCE
IN CUSTOMS MATTERS

The Government of the Argentine Republic and the Government of the Republic of Hungary, hereinafter referred to as the Parties;

Considering that the contravention of customs legislation is detrimental to the economic, fiscal and social interests of their respective countries;

Considering that illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances constitutes a danger to public health and to society;

Considering the importance of assuring the accurate assessment of customs duties, taxes and other charges collected on the importation or exportation of goods and the proper application of provisions of prohibition, restriction and control;

Convinced that efforts to prevent the contravention of customs legislation and to ensure the collection of customs duties, taxes and other charges would be made more effective through close co-operation between their customs authorities;

Having regard to international instruments promoting bilateral mutual assistance, and in particular the Recommendation of the Customs Cooperation Council (World Customs Organization) of 5 December 1953 on Mutual Administrative Assistance;

Having regard also to the provisions of the Single Convention on Narcotic Drugs of 1961 and the Convention on Psychotropic Substances of 1971 drawn up under the auspices of the United Nations Organization as well as the United Nations

Convention Against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances of 1988;

Have agreed as follows:

DEFINITIONS

Article 1

For the purposes of this Agreement:

- (a) "customs legislation" means legal provisions and regulations applied by each customs authorities concerning the importation and exportation of goods and other customs procedures, regimes and institutions;
- (b) "customs authority" means, for the Argentine Republic, the National Customs Administration, and for the Republic of Hungary, the Customs and Finance Guard;
- (c) "contravention" means any violation or attempted violation of customs legislation;
- (d) "personal information" means any data that can be related to a specific natural and legal person and/or any information relating to the natural and legal person that can be drawn from the data defined above;
- (e) "territory" means continental, marine and air area under the sovereignty of the Parties, as well as the enclaves created in favour of the Parties.

SCOPE

Article 2

1. The Parties shall, through their customs authorities and in accordance with the provisions set out in this Agreement, afford each other mutual assistance:

- (a) in order to ensure that customs legislation is properly observed;
- (b) in order to prevent, investigate and prosecute contraventions of customs legislation;

(c) by providing information and documents regarding application of customs legislation;

(d) in the recovery of customs duty claims;

(e) in order to ensure the correct recovery of customs duties, taxes and any other charges;

(f) in judicial and administrative procedures and the inquiries including, inter alia, classification, valuation procedures and any other matters related to the application of customs legislation.

2. Assistance within the framework of this Agreement shall be rendered in accordance with the laws and regulations of the requested Party and within the competence and available resources of the customs authority. If necessary, the requested customs authority may transfer the request to another, competent authority.

3. The provisions of this Agreement shall not mean that each Parties renounce the right to apply their national criminal legislation.

SURVEILLANCE OF PERSONS, GOODS AND MEANS OF TRANSPORT

Article 3

1. The customs authorities of the Parties shall, either on their own initiative or upon request of the customs authority of the other Party, maintain special surveillance over:

(a) persons known to be, or suspected of contravening the customs legislation of the other Party;

(b) suspected movements of goods and means of payment which result or may result in illicit traffic in the territory of the other Party;

(c) any means of transport which is known to be, or suspected of being used in contravening the customs legislation of the other Party;

(d) places used for storing goods which may constitute substantial illicit traffic in the territory of the other Party.

2. Within their competence, the customs authorities of the Parties shall prevent:

(a) the exportation of goods which are known to be or, on reasonable grounds, suspected of being exported into the territory of the other Party to be used for other purposes than in the legitimate trade between the Parties;

(b) the exportation of goods the importation of which is forbidden in the territory of the other Party.

CONTROLLED DELIVERY

Article 4

1. The customs authorities may, by previous consent of the competent administrative or judicial authorities, and within their competence determined by national legislation use controlled delivery in order to identify persons involved in a contravention against the customs legislation. When a decision on the use of controlled delivery is not within the competence of the customs authority it shall initiate cooperation with national authorities with such competence or transfer the case to that authority.

2. Illicit consignments whose controlled delivery is agreed to may, with the consent of the competent national authorities, be intercepted and allowed to continue with the illicit goods intact or removed and seized or replaced in whole or in part.

3. Decisions concerning the use of controlled delivery are to be taken on a case-by-case basis, and may if necessary take into account financial arrangements and understandings between the competent national authorities.

ACTION AGAINST ILLICIT TRAFFIC OF GOODS

Article 5

The customs authorities shall, on their own initiative or upon request of the customs authority of the other Party and without delay, supply to each other all relevant information on activities which constitute or appear to constitute a contravention against the customs legislation in force in the territory of one of the Parties in the field of:

(a) movement of arms, ammunition, explosives and explosive devices, informing, simultaneously, the competent national authorities about this fact, if the national legislation of the Parties so requires;

(b) movement of sensitive and strategic goods subject to controls in accordance with the international treaties concerned and the relevant multilateral arrangements (or regimes) and/or concurring non-proliferation obligations;

(c) movement of narcotic drugs and psychotropic substances;

(d) movement of objects of art and antiquity which are of significant historical, cultural or archaeological value for one of the Parties;

(e) movement of poisonous goods as well as goods or substances dangerous to the environment or to health, and dangerous waste;

(f) movement of goods subject to high duties, taxes or charges, in particular movement of alcoholic beverages and tobacco products.

EXCHANGE OF INFORMATION

Article 6

1. The customs authorities of the Parties shall, either on their own initiative or on request of the customs authority of the other Party, supply to each other all information which may help to assure accuracy in:

(a) the collection of customs duties and other import and export taxes and charges and, in particular, information which may help to assess the value of goods for customs purposes and to establish their tariff classification;

(b) the application of import, export and transit prohibitions and restrictions.

2. If the requested Customs authority does not have the information asked for, it may seek that information in accordance with the provisions of its customs legislation.

Article 7

The customs authorities of one Party shall, upon request of the customs authority of the other Party, supply to the customs authority of the other Party the following information:

- (a) whether goods which are imported into the territory of the requesting Party have been lawfully exported from the territory of the requested Party;
- (b) whether goods which are exported from the territory of the requesting Party have been lawfully imported into the territory of the requested Party.

Article 8

The customs authorities of one Party shall, on its own initiative or upon request of the customs authority of the other Party, supply to the customs authority of the other Party all information likely to be of use to it relating to contraventions of customs legislation and, in particular, regarding:

- (a) natural or legal persons known to be, or suspected of, contravening the customs legislation of the other Party;
- (b) goods known to be, or suspected of being, the subject of illicit traffic;
- (c) means of transport known to be, or suspected of being, used in contraventions of the customs legislation of the other Party;
- (d) ways and means known to be, or suspected of being, employed in contraventions of customs legislation.

Article 9

The customs authorities of one Party shall, on its own initiative or upon request of the customs authority of the other Party, supply to the customs authority of the other Party reports, records of evidence or certified copies of documents giving all available information on transactions, completed or planned, which constitute or appear to constitute a contravention of the customs legislation of that Party.

Article 10

The documents provided for in this Agreement may be replaced by computerised information produced in any form for the same purpose. All relevant information for the interpretation or utilization of the material should be supplied at the same time.

Article 11

1. Original documents shall be requested only in cases where certified copies would be insufficient.
2. Original documents received from the customs authority of the other Party shall be returned at the earliest opportunity.

INQUIRIES

Article 12

1. If the customs authority of one Party so requests, the customs authority of the other Party shall initiate all official inquiries concerning operations which are or appear to be contrary to the customs legislation in force in the territory of the requesting Party. It shall communicate the results of such inquiries to the requesting customs authority.
2. Such inquiries shall be conducted in accordance with the procedure provided for in the laws of the requested Party. The requested authority shall proceed as though it were acting on its own account or at the request of another authority in its own state.
3. The officials of the customs authority of one Party may, in particular cases, with the agreement of the customs authority of the other Party, be present in the latter's territory when contraventions of the customs legislation of the requesting Party are investigated.

EXPERTS AND WITNESSES

Article 13

1. If the courts or the authorities of one Party so request in connection with contraventions of customs legislation brought before them, the customs authority of

the other Party may authorize its officials to appear as witnesses or experts before those courts or authorities. The request for appearance must clearly indicate in what case and in what capacity the official is to be examined.

2. The official requested to appear as witness or expert has the right to refuse to give evidence or a statement, if he is entitled or obliged to do so by virtue of the laws of his own state or those of the requesting Party.

ARRANGEMENTS FOR VISITING OFFICIALS

Article 14

When, in the circumstances provided for by this Agreement, officials of the customs authority of one Party are present in the territory of the other Party, they must at all times be able to furnish proof of their official capacity. They must not be in uniform nor carry arms.

USE OF INFORMATION AND DOCUMENTS

Article 15

1. Information and documents obtained shall be used solely for the purposes of this Agreement. They shall not be used for any other purposes unless the customs authority supplying them expressly approves such use in writing.

2. In accordance with the legislation of the Parties, the protection of personal information shall be subject to the following conditions:

(a) the requesting customs authority may use the personal information only for the purposes and subject to the conditions stated by the requested customs authority, and if the latter so requires, the requesting customs authority shall furnish a report on the results of the use of the personal information;

(b) personal information can be forwarded to the authorities other than law enforcement authorities only with the consent of the requested customs authority;

(c) the requested customs authority must ascertain the validity and the correctness of the personal information to be submitted. In case the requested customs authority finds that incorrect or restricted personal information have been submitted, it must inform the requesting customs authority about this fact without delay. The

requesting customs authority shall correct, destroy or delete the personal information, if so required;

(d) the requested customs authority shall together with the personal information provide information on the required deadline regarding data deletion according to its own legislation. Personal information shall be deleted when the need for their use cease to exist;

(e) the customs authorities shall keep a register on personal information submitted or received, and effectively protect any personal information against unauthorized access, modification, publication, damage or destruction.

Article 16

1. The customs authorities of each Parties may, in accordance with the purposes and within the scope of this Agreement, in judicial and administrative procedures, use as evidence information, documents and testimonies received in accordance with this Agreement.

2. The use made of such information and documents as evidence in the administrative or judiciary courts and the weight to be attached thereto shall be determined in accordance with national laws.

EXCEPTIONS FROM THE LIABILITY TO RENDER ASSISTANCE

Article 17

1. If the customs authority of one Party considers that compliance with the assistance requested of it would be prejudicial to the sovereignty, security, public order and public policy (ordre public) or other essential interests of that state, or would involve violation of an industrial, commercial or professional secret or would be contrary to the basic principles of its domestic legal system, it may refuse to provide the assistance requested under this Agreement, totally or partially or may provide it subject to certain conditions.

2. If assistance is refused, the decision and the reasons for the refusal must be notified in writing to the requesting customs authority without delay.

3. If the customs authority of one Party requests assistance which it would not be able to give if requested, it shall draw attention to that fact in the request.

Compliance with such a request shall be considered in accordance with the laws of the requested Party.

SUBMISSION OF DOCUMENTS

Article 18

1. At the request of the customs authority of one Party, the customs authority of the other Party shall submit documents relating to measures and decisions taken by the authorities in application of customs legislation to persons authorized by the requiring Country concerned, residing or established in its territory.
2. Submission of documents shall be made in accordance with the laws of the requested Party. Submission of documents may, however, also be made following a particular form or method contained in the request provided that this is not to be considered to be contrary to the laws of the requested Party.
3. Evidence of submission may take the form of a dated and signed acknowledgement of receipt by the person concerned or of a certificate of the competent authority in the requested Party, indicating the method and date of the submission.

ASSISTANCE IN THE RECOVERY OF CUSTOMS DUTY CLAIMS

Article 19

1. The requested customs authority shall proceed to enforce customs duty claims. Such claims may include taxes, fees, tariffs, charges, interests thereof as well as fines and inspection fees levied and collected by the customs authorities in accordance with the domestic legislation.
2. The provisions of paragraph 1 shall apply only to customs duty claims of a substantial amount. This amount shall be fixed, by mutual consent between the Parties.
3. The claim must be accompanied by an original or certified copy of the document of enforceability, as well as its translation as provided for in paragraph 3 of Article 21.
4. The requested Party shall accept, recognize, complement or replace the document on the customs duty claim.

5. In cases where the enforceability of the claim has lapsed, the requested Party shall proceed in accordance with its own legislation.

6. A bankruptcy petition against the debtor, on the basis of a customs duty claim, can be filed only if both the requesting and the requested authorities so agree.

7. Customs claims shall be settled in the official currency of the requested Party on the basis of the official exchange rate in effect on the day of the reception of the request.

8. The requested customs authority shall transfer the collected amount to the requesting customs authority subsequent to the deduction of fees and expenses charged in accordance with the national legal regulations of the requested Party.

EXCHANGE OF COOPERATION AND ASSISTANCE

Article 20

Assistance provided for under this Agreement shall be supplied directly between the customs authorities of the Parties.

FORM AND SUBSTANCE OF REQUESTS FOR ASSISTANCE

Article 21

1. Requests pursuant to this Agreement shall be made in writing. Documents necessary for the execution of such requests shall accompany the request. When required because of the urgency of the situation, oral requests may be accepted, but must be confirmed in writing without delay.

2. Requests pursuant to paragraph 1 shall include the following information:

- (a) the requesting customs authority;
- (b) the measure requested;
- (c) the object of and the reason for the request;
- (d) the laws, rules and other legal instruments applied;

(e) indications as exact and comprehensive as possible on the natural or legal persons being the target of the inquiries;

(f) a summary of the relevant facts.

3. Requests shall be submitted in an official language of each Parties or in English.

4. If a request does not meet the formal requirements, its correction or completion may be demanded; the ordering of precautionary measures may, however, take place.

COSTS

Article 22

1. The customs authorities of the Parties shall waive all claims for reimbursement of costs incurred in the execution of this Agreement with the exception of costs incurred in respect of the experts and witnesses referred to in Article 13.

2. However, the customs authorities may agree on bearing the exceptional and significant costs derived from the request of the requesting customs authority, if the latter gives its previous consent to the reimbursement of such costs.

TERRITORIAL APPLICABILITY, APPLICATION AND INTERPRETATION

Article 23

1. This Agreement shall be applicable to the territory of the Argentine Republic and to the territory of the Republic of Hungary.

2. This Agreement does not preclude the Parties rendering each other more extensive assistance pursuant to other international agreements or arrangements or as permitted by their respective laws.

3. The customs authorities of the Parties shall agree upon the detailed arrangements for the application of this Agreement.

4. The customs authorities shall resolve problems arising from the interpretation or application of this Agreement through the competent Ministries of Foreign Affairs.

ENTRY INTO FORCE AND TERMINATION

Article 24

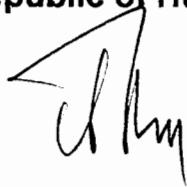
1. This Agreement shall enter into force 60 days after the Parties have notified each other through diplomatic channels that the constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been met.
2. The Parties shall agree that the representatives of the customs authorities meet five years after the entry into force of this Agreement in order to review this Agreement, unless they inform each other through diplomatic channels that no review is necessary.
3. This Agreement is concluded for an indefinite period of time. Either Party may terminate the Agreement at any time by giving notice to the other through diplomatic channels. If such notice is given, the Agreement shall cease to have effect six months after the receipt of such notice.

Done at Buenos Aires, on the 8 day of April 1997, in duplicate, in Spanish, Hungarian and English languages.

**For the Government of
the Argentine Republic**

**For the Government of
the Republic of Hungary**

**CONVENIO
ENTRE
EL GOBIERNO DE LA REPUBLICA ARGENTINA
Y
EL GOBIERNO DE LA REPUBLICA DE HUNGRIA
REFERENTE
A LA COOPERACION Y ASISTENCIA MUTUA EN CUESTIONES ADUANERAS**

El Gobierno de la República Argentina y el Gobierno de la República de Hungría, en adelante denominados las "Partes";

Considerando que los delitos e infracciones a las leyes aduaneras son perjudiciales para los intereses económicos, fiscales y sociales de los respectivos países;

Considerando que el tráfico ilícito de narcóticos y sustancias psicotrópicas constituye un daño para la salud pública y para la sociedad;

Considerando la importancia de asegurar el cobro correcto de los derechos aduaneros, impuestos y otros gravámenes sobre la importación y exportación de mercaderías y la adecuada aplicación de las disposiciones relativas a las prohibiciones, restricciones y el control;

Persuadidos de que los esfuerzos para evitar los delitos e infracciones a las leyes aduaneras y para garantizar el cobro de los derechos aduaneros, impuestos y otros gravámenes podrán ser más efectivos a través de la estrecha cooperación entre las Autoridades Aduaneras;

Teniendo en cuenta los tratados internacionales que promocionan la colaboración mutua bilateral y, en particular, la Recomendación del Consejo de Cooperación Aduanera (actualmente Organización Mundial de Aduanas) sobre la Mutua Colaboración Administrativa del 5 de diciembre de 1953;

Teniendo en cuenta también las disposiciones de la Convención Unica sobre Narcóticos de 1961, la Convención sobre Sustancias Psicotrópicas de 1971 y la Convención contra el Tráfico Ilícito de Narcóticos y Sustancias Psicotrópicas de 1988, todas ellas celebradas bajo el auspicio de la Organización de las Naciones Unidas;

Acuerdan lo siguiente:

DEFINICIONES

Artículo 1

Para los propósitos de este Convenio:

(a) "Leyes Aduaneras" significa el conjunto de disposiciones legales y reglamentarias aplicadas por las respectivas Autoridades Aduaneras, concernientes a la importación o exportación de mercaderías y demás operaciones, regímenes e institutos aduaneros;

(b) "Autoridad Aduanera" significa para la República Argentina la Administración Nacional de Aduanas y para la República de Hungría, la Guardia Financiera y Aduanera;

(c) "Delitos e Infracciones" significa toda violación a las leyes aduaneras así como también todo intento de violación a las mismas;

(d) "Información Personal" significa todo dato relacionado a una persona de existencia ideal o visible y/o toda información que pudiera ser extraída sobre tales datos en relación a las mencionadas personas;

(e) "Territorio" significa todo el ámbito terrestre, acuático y aéreo sometido a la soberanía de las Partes, así como también los enclaves constituídos a favor de las mismas;

ALCANCE

Artículo 2

1. Las Partes, a través de sus Autoridades Aduaneras y de conformidad con las disposiciones establecidas en este convenio acuerdan prestarse cooperación y asistencia mutua:

- a) para garantizar que las leyes aduaneras sean observadas en forma adecuada;
- b) para prevenir, investigar y reprimir los delitos y las infracciones aduaneras;
- c) para suministrar información y documentación relacionada con la aplicación de las leyes aduaneras;
- d) para los casos concernientes a la ayuda de cobro de la deuda aduanera;
- e) para asegurar el cobro exacto de los derechos, impuestos y otros gravámenes exigibles por la Autoridad Aduanera;
- f) para ser utilizada en los procedimientos judiciales, administrativos y de investigación incluyendo, entre otros, procedimientos sobre clasificación, valor y cualquier otra cuestión relativa a la aplicación de las leyes aduaneras.

2. La colaboración dentro del marco del presente Convenio deberá cumplirse de acuerdo a la legislación vigente en el territorio de cada Parte y dentro de la competencia y los recursos de la Autoridad Aduanera consultada. Si fuera necesario, la Autoridad Aduanera consultada podrá transferir la solicitud a otra autoridad competente.

3. Las disposiciones del presente Convenio no implican la renuncia de algunas de las Partes al derecho de aplicar su legislación penal interna.

CONTROL DE PERSONAS, MERCADERIAS Y MEDIOS DE TRANSPORTE

Artículo 3

1. La Autoridad Aduanera de una de las Partes, por propia iniciativa o a solicitud de la Autoridad Aduanera de la otra Parte, controlará:

a) a las personas que hayan cometido o sospechosas de cometer delitos e infracciones a las leyes aduaneras del otro Estado Parte;

b) los movimientos sospechosos de mercaderías y los medios de pago informados por la Autoridad Aduanera de la otra Parte, que den origen o que pudieren originar el tráfico ilícito en o hacia el territorio del otro Estado;

c) todo medio de transporte que sea utilizado o pudiere ser utilizado para cometer delitos e infracciones a las leyes aduaneras del otro Estado;

d) los lugares utilizados para almacenar mercaderías susceptibles de tráfico ilícito en el territorio del otro Estado.

2. Dentro de su competencia, las Autoridades Aduaneras de las Partes evitarán:

a) la exportación de mercaderías de las que se sospecha, con fundamentos valederos, que habrán de ser exportadas al territorio de la otra Parte para ser utilizadas con fines no lícitos;

b) la exportación de mercaderías cuya importación estuviere prohibida en el territorio de la otra Parte.

ENTREGA CONTROLADA

Artículo 4

1. Las Autoridades Aduaneras podrán, previo consentimiento de la autoridad administrativa o judicial competente, y dentro de su competencia llevar a cabo los métodos de entrega controlada de mercaderías de modo de identificar a las personas involucradas en delitos e infracciones aduaneras. Cuando una decisión sobre entrega controlada no esté dentro de la competencia de la Autoridad Aduanera iniciará cooperación con Autoridades Nacionales con tal competencia o transferirá el caso a esa Autoridad.

2. Las mercaderías objeto de tráfico ilícito respecto de las cuales las entregas controladas se lleven a cabo de acuerdo a las disposiciones determinadas, podrán, con el acuerdo de ambas Autoridades Aduaneras, ser interceptadas y retenidas para su ulterior transporte con el envío intacto o removiendo algo del mismo o sustituyéndolo en forma total o parcial.

3. Las decisiones concernientes a las entregas controladas deberán ser adoptadas caso por caso y podrán, si fuera necesario, tomarse en cuenta los acuerdos financieros y entendimientos entre las Autoridades Nacionales competentes.

ACCIONES CONTRA EL TRAFICO ILICITO DE MERCADERIAS

Artículo 5

La Autoridad Aduanera de una de las Partes, a solicitud de la Autoridad Aduanera de la otra Parte o por iniciativa propia y sin demoras, intercambiará toda información relevante sobre las actividades, detectadas, que constituyan o parezcan constituir un delito o infracción a las leyes aduaneras en vigencia en el Estado de la otra Parte referida a:

a) movimientos de armas, municiones, explosivos y dispositivos de explosión, informando simultáneamente de ello a la Autoridad Nacional competente, si así lo requiriese la legislación de las Partes.

b) movimientos de mercaderías estratégicas o especiales sujetas a controles conforme a los tratados internacionales relativos a esa materia y a los convenios (o regímenes) multilaterales pertinentes y/o al acuerdo de las obligaciones de no proliferación;

c) movimientos de narcóticos o sustancias psicotrópicas;

d) movimientos de objetos de arte y antigüedades que presenten un valor histórico, cultural o arqueológico para una de las Partes;

e) movimientos de mercaderías tóxicas así como también las sustancias que sean peligrosas para el medio ambiente y la salud pública y los residuos peligrosos;

f) movimientos de mercaderías sujetas a elevados impuestos, derechos aduaneros u otros gravámenes, particularmente los movimientos de bebidas alcohólicas y tabaco.

INTERCAMBIO DE INFORMACION

Artículo 6

1. La Autoridad Aduanera de una de las Partes, a solicitud de la Autoridad Aduanera de la otra Parte o por iniciativa propia, intercambiará toda información que pudiere ayudar a garantizar la exactitud en:

a) el cobro de los derechos aduaneros, impuestos y otros gravámenes sobre la importación y exportación y en particular, aquella necesaria para determinar el valor de las mercaderías para fines aduaneros y para establecer su clasificación arancelaria;

b) la aplicación de prohibiciones y restricciones a las importaciones, exportaciones y al tránsito;

2. Si la Autoridad Aduanera consultada no tuviere la información solicitada, tratará de obtener dicha información de acuerdo a las disposiciones de su legislación aduanera.

Artículo 7

La Autoridad Aduanera de una de las Partes, a solicitud de la Autoridad Aduanera de la otra Parte, proporcionará la siguiente información:

a) si las mercaderías importadas al territorio de la Parte consultante fueron exportadas legalmente del territorio de la Parte consultada;

b) si las mercaderías exportadas del territorio de la Parte consultante fueron legalmente importadas al territorio de la otra Parte.

Artículo 8

La Autoridad Aduanera de una de las Partes, a solicitud de la Autoridad Aduanera de la otra Parte o por propia iniciativa, proporcionará a la Autoridad Aduanera de la otra Parte, toda información necesaria relacionada con los delitos e infracciones a las leyes aduaneras en vigencia en el Estado de la otra Parte y, en particular, con respecto a:

a) personas de existencia ideal o visible que hayan cometido o sospechosas de haber cometido delitos e infracciones a las leyes aduaneras en vigencia en el territorio de la otra Parte;

b) mercaderías que estén o que pudieren estar sujetas a un tráfico ilícito;

c) medios de transporte que fueron utilizados o que se sospeche que sean utilizados para cometer delitos e infracciones a las leyes aduaneras en vigencia en el territorio de la otra Parte;

d) formas y medios empleados o que se sospeche que sean empleados para la comisión de delitos e infracciones aduaneras.

Artículo 9

La Autoridad Aduanera de una de las Partes proporcionará, por propia iniciativa o a solicitud a la Autoridad Aduanera de la otra Parte, informes, medios de prueba o copias certificadas de documentos con información disponible acerca de transacciones, concluidas o en vías de ejecución, que constituyan o pudieren constituir un delito o infracción a las leyes aduaneras de aquella Parte.

Artículo 10

Los documentos proporcionados en cumplimiento del presente Convenio podrán ser reemplazados por información computarizada realizada de cualquier forma con la misma finalidad. Toda información relevante para la interpretación o la utilización del material deberá ser proporcionada en el mismo momento.

Artículo 11

1. Los documentos originales sólo deberán ser solicitados en los casos en que las copias certificadas fueran insuficientes.

2. Los documentos originales recibidos de la Autoridad Aduanera de la otra Parte deberán ser restituidos a la brevedad.

INVESTIGACIONES

Artículo 12

1. Si la Autoridad Aduanera de una Parte lo requiriese, la Autoridad Aduanera de la otra Parte iniciará todas las investigaciones oficiales concernientes a las operaciones que sean o parezcan ser contrarias a las leyes aduaneras del Estado solicitante, comunicando los resultados de ellas.

2. Estas investigaciones estarán sujetas a las leyes en vigencia en el Estado de la Parte solicitada. La Autoridad Aduanera solicitada procederá como si actuara por su propia cuenta o a solicitud de otra autoridad de su propio país.

3. Los agentes de la Autoridad Aduanera de una Parte, en casos particulares, con el acuerdo de la Autoridad Aduanera de la otra Parte, podrán estar presentes en el Estado de esta última al momento en que se investiguen los delitos e infracciones a las leyes aduaneras en vigencia en el Estado de la Parte solicitante.

EXPERTOS Y TESTIGOS

Artículo 13

1. Si los Tribunales o las autoridades de una Parte así lo requiriesen, en relación con los delitos e infracciones a las leyes aduaneras que les hayan sido presentados, la Autoridad Aduanera de la otra Parte podrá autorizar a sus agentes para presentarse en carácter de expertos o testigos ante la mencionada autoridad o Tribunal. La solicitud para la presentación de los mismos deberá indicar claramente en qué casos y con qué carácter deberán presentarse.

2. Los agentes llamados a comparecer como testigos o expertos tienen el derecho de rehusarse a declarar o a dar evidencias, si estuvieran facultados u obligados a hacerlo en virtud de las leyes de su propio Estado o aquéllas de la Parte solicitante.

CLAUSULA PARA LOS AGENTES VISITANTES

Artículo 14

Cuando por circunstancias determinadas en el presente Convenio, agentes de la Autoridad Aduanera de una Parte estuvieren presentes en el Estado de la otra Parte, en todo momento deberán poder probar su carácter de agente. No utilizarán uniforme ni portarán armas.

USO DE INFORMACION Y DOCUMENTOS

Artículo 15

1. Toda información y documentación obtenida deberá ser utilizada únicamente para los fines del presente Convenio. No será utilizada para otros fines salvo que la Autoridad Aduanera que la presenta lo apruebe expresamente por escrito.

2. Conforme a la legislación de las Partes, la protección de la información personales quedará sujeta a las siguientes condiciones:

a) la Autoridad Aduanera consultante podrá utilizar la información personal únicamente para los fines y sujeta a las condiciones determinados por la Autoridad Aduanera consultada, y si ésta última así lo solicitara, la Autoridad Aduanera consultante producirá un informe respecto del uso que haya hecho de la información personal;

b) la información personal podrá ser presentada a otras autoridades solamente con el consentimiento de la Autoridad Aduanera consultada;

c) la Autoridad Aduanera consultada deberá corroborar la validez y la exactitud de la información personal presentada. En caso que la Autoridad Aduanera consultada encontrara que se ha presentado información personal incorrecta o limitada, deberá, sin demoras, comunicarlo a la Autoridad Aduanera consultante acerca de este hecho. La Autoridad Aduanera consultante deberá corregir, destruir o borrar aquellas información personal, si le fuere solicitado;

d) junto con la información personal, la Autoridad Aduanera consultada comunicará acerca de la fecha de supresión de la misma de acuerdo a su propia legislación. La información personal deberán ser destruida cuando su uso ya no sea necesario;

CLAUSULA PARA LOS AGENTES VISITANTES

Artículo 14

Cuando por circunstancias determinadas en el presente Convenio, agentes de la Autoridad Aduanera de una Parte estuvieren presentes en el Estado de la otra Parte, en todo momento deberán poder probar su carácter de agente. No utilizarán uniforme ni portarán armas.

USO DE INFORMACION Y DOCUMENTOS

Artículo 15

1. Toda información y documentación obtenida deberá ser utilizada únicamente para los fines del presente Convenio. No será utilizada para otros fines salvo que la Autoridad Aduanera que la presenta lo apruebe expresamente por escrito.

2. Conforme a la legislación de las Partes, la protección de la información personales quedará sujeta a las siguientes condiciones:

a) la Autoridad Aduanera consultante podrá utilizar la información personal únicamente para los fines y sujeta a las condiciones determinados por la Autoridad Aduanera consultada, y si ésta última así lo solicitara, la Autoridad Aduanera consultante producirá un informe respecto del uso que haya hecho de la información personal;

b) la información personal podrá ser presentada a otras autoridades solamente con el consentimiento de la Autoridad Aduanera consultada;

c) la Autoridad Aduanera consultada deberá corroborar la validez y la exactitud de la información personal presentada. En caso que la Autoridad Aduanera consultada encontrara que se ha presentado información personal incorrecta o limitada, deberá, sin demoras, comunicarlo a la Autoridad Aduanera consultante acerca de este hecho. La Autoridad Aduanera consultante deberá corregir, destruir o borrar aquellas información personal, si le fuere solicitado;

d) junto con la información personal, la Autoridad Aduanera consultada comunicará acerca de la fecha de supresión de la misma de acuerdo a su propia legislación. La información personal deberán ser destruida cuando su uso ya no sea necesario;

e) las Autoridades Aduaneras conservarán un registro de la información personal presentada o recibida, y protegerán a la misma del libre acceso, modificación, difusión pública, daño o destrucción.

Artículo 16

1. Las Autoridades Aduaneras de cada Parte podrán, dentro de los fines y alcances del presente Convenio, utilizar como prueba en los procedimientos administrativos y judiciales la información, documentación, y testimonios obtenidos en virtud del presente.
2. El uso y la importancia que se le dé a dicha información y documentación como prueba ante los Tribunales Administrativos o Judiciales serán determinados de acuerdo a las Leyes nacionales.

EXENCION DE LA OBLIGACION DE PRESTAR COLABORACION

Artículo 17

1. Si la Autoridad Aduanera de una de las Partes considerara que responder a la solicitud resultaría perjudicial para la soberanía, la seguridad, el orden público o cualquier otro asunto esencial concerniente a su Estado, o que involucre la violación de un secreto industrial, comercial o profesional o fuera contrario a los principios básicos de su sistema legal interno, podrá negarse a prestar la colaboración solicitada según el presente Convenio, en forma total o parcial, o prestarla sujeta a ciertas condiciones.
2. Si la colaboración es negada, tal decisión y sus razones serán notificadas a la brevedad por escrito a la Parte consultante.
3. Si la Autoridad Aduanera de una de las Partes solicitara colaboración que ella misma no pudiera prestar, deberá notificar ese hecho en la solicitud. El cumplimiento de lo solicitado será considerado de acuerdo a las leyes de la Parte consultada.

ENTREGA DE DOCUMENTOS

Artículo 18

1. A solicitud de la Autoridad Aduanera de una de las Partes, la Autoridad Aduanera de la otra Parte entregará a la persona autorizada por el Estado solicitante, residente o constituida en su territorio, los documentos referentes a medidas o decisiones tomadas por las autoridades conforme a la aplicación de las leyes aduaneras.

2. La entrega de la documentación deberá realizarse de acuerdo a las leyes de la Parte consultada. Sin embargo, la entrega de la documentación podrá realizarse conforme a una forma o método particular expresado en la solicitud siempre que no fuere considerado contrario a las leyes de la Parte consultada.

3. La prueba de la entrega podrá tener la forma de un acuse de recibo fechado y firmado por la persona autorizada por el Estado solicitante o de un certificado de la autoridad competente de la Parte consultada, con indicación del método y fecha de la entrega.

AYUDA EN LA RECAUDACION DE LA DEUDA ADUANERA

Artículo 19

1. La Autoridad Aduanera requerida tomará medidas a fin de hacer valer las demandas relacionadas con el cobro de los créditos aduaneros. Las demandas incluyen los impuestos, derechos, tarifas, tasas, sus intereses, así como las multas y los gastos de inspecciones establecidos y recaudados por la Autoridad Aduanera, de conformidad con la legislación interna.

2. Las disposiciones del Punto 1. se aplican a las demandas aduaneras de un monto relevante, el que será establecido de común acuerdo entre las Partes.

3. Con la demanda se adjuntará el documento que tome precedente la ejecución, en original o en fotocopia autenticada y su traducción según el Artículo 21, párrafo 3.

4. La Parte requerida podrá: aceptar, reconocer, complementar o sustituir el documento que motiva la demanda conforme a sus disposiciones legales.

5. En las cuestiones surgidas después de la prescripción de la ejecutabilidad de la demanda, se debe proceder conforme la legislación interna de la Parte requerida.

6. En base a demanda aduanera sólo se puede iniciar procedimientos de quiebra contra el deudor, si tanto la autoridad solicitante como la requerida están de acuerdo con ello.

7. El monto de las demandas aduaneras se convertirá en la moneda del estado de la Parte requerida, y conforme a la paridad de cambio que rija en el día de la recepción del requerimiento.

8. La Autoridad Aduanera requerida transferirá la suma recaudada a la Autoridad Aduanera solicitante, previo descuento de los gastos administrativos o judiciales, conforme con las disposiciones legales del Estado de la Parte requerida.

INTERCAMBIO DE COOPRERACION Y ASISTENCIA

Artículo 20

La cooperación y asistencia conforme al presente convenio serán proporcionadas directamente por las Autoridades Aduaneras de las Partes.

FORMALIDADES PARA LAS SOLICITUDES DE COLABORACION

Artículo 21

1. Las solicitudes sujetas al presente Convenio deberán realizarse por escrito. Los documentos necesarios para el cumplimiento de las mencionadas solicitudes deberán acompañar a las mismas. Podrán aceptarse solicitudes orales cuando la urgencia de la situación así lo requiera, pero deberán ser confirmadas sin demoras y por escrito.
2. Las solicitudes según el párrafo 1. de este Artículo incluirán la siguiente información:
 - a) Autoridad Aduanera solicitante;
 - b) medida solicitada;
 - c) objeto y razón de la solicitud;
 - d) leyes, reglamentos y otros instrumentos legales aplicados;
 - e) indicaciones tan exactas y comprensivas como sea posible acerca de las personas de existencia ideal o visible que sean objeto de las investigaciones;
 - f) un resumen de los hechos más relevantes.
3. Las solicitudes podrán presentarse en el idioma oficial de cualquiera de las Partes, o en inglés.
4. Si la solicitud no reuniese los requerimientos necesarios, podrá exigirse su corrección o formalización. No obstante, podrán ordenarse medidas precautorias.

GASTOS

Artículo 22

1. Las Autoridades Aduaneras de las Partes renunciarán a toda demanda por reembolso de los gastos en que incurra en la ejecución del presente Convenio salvo los gastos incurridos en relación a los expertos y testigos a los que hace referencia el Artículo 13.

2. Sin embargo, las Autoridades Aduaneras podrán convenir la realización de un gasto de carácter excepcional y de significativa importancia derivado de un requerimiento formulado por la otra Autoridad Aduanera, siempre que esta última acuerde previamente reembolsar su importe.

TERRITORIALIDAD, APLICACION E INTERPRETACION

Artículo 23

1. El presente Convenio será aplicable en el territorio de la República Argentina y en el territorio de la República de Hungría.
2. El presente Convenio no impide que las Partes se deban entre ellas una asistencia mas extensa conforme a las disposiciones o acuerdos internacionales o como así lo permitan sus leyes respectivas.
3. Las mencionadas Autoridades deberán convenir las modalidades detalladas para la aplicación del presente Convenio.
4. Toda diferencia que pudiere surgir de la interpretación de las disposiciones del presente Convenio será resuelta a través de los Ministerios de Asuntos Exteriores.

ENTRADA EN VIGENCIA Y EXTINCION

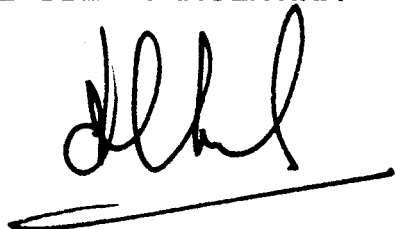
Artículo 24

1. El presente Convenio entrará en vigor a los sesenta (60) días luego que las Partes se hayan notificado a través de la vía diplomática, el cumplimiento de los requisitos constitucionales para su entrada en vigor.
2. Las Partes convienen en reunirse a fin de revisar el presente Acuerdo a los cinco (5) años contados a partir de la fecha de su entrada en vigor, excepto cuando se notifiquen por la vía diplomática que dicha revisión no resulta necesaria.

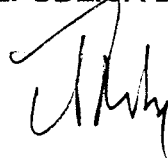
3. El presente Convenio tendrá duración indefinida, pudiendo ser denunciado por cualquiera de las Partes mediante notificación por la vía diplomática y cesará en sus efectos a los seis meses contados de la fecha de la notificación.

Hecho en Buenos Aires, a los 8 días del mes de abril de 1997, en dos originales, en idioma español, húngaro e inglés. En caso de divergencia primará el texto en inglés.

**POR EL GOBIERNO DE LA
REPUBLICA ARGENTINA**

A stylized handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the bottom.

**POR EL GOBIERNO DE
LA REPUBLICA DE HUNGRIA**

A stylized handwritten signature in black ink, featuring a prominent loop at the top and a series of smaller loops below.

EGYEZMÉNY

AZ ARGENTIN KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A VÁMÜGYEKBE TÖRTÉNŐ EGYÜTTMŰKÖDÉSRŐL ÉS KÖLCSONÖS SEGÍTSÉGNYÚJTÁSRÓL

Az Argentín Köztársaság Kormánya és a Magyar Köztársaság Kormánya, a továbbiakban Felek;

Figyelembe véve, hogy a vámjogszabályokat sértő cselekmények kárt okoznak országaik gazdasági, pénzügyi és társadalmi érdekeinek;

Figyelembe véve, hogy a kábítószeres és a pszichotróp anyagok jogellenes kereskedelme veszélyt jelent a közegészség és a társadalom számára;

Figyelembe véve az áruk behozatala vagy kivitele során esedékes vámok, adók, és egyéb illetékek pontos kiszabásának, valamint a tiltó, korlátozó és ellenőrző rendelkezések megfelelő alkalmazásának fontosságát;

Meggyőződve arról, hogy a vámjogszabályokat sértő cselekmények megelőzése, valamint a kiviteli és behozatali vámok, adók és egyéb illetékek pontos beszedése érdekében tett erőfeszítéseket a vámhatóságai közötti szoros együttműködés révén hatékonyabbá lehet tenni;

Figyelembe véve a kétoldalú kölcsönös segítségnyújtást előmozdító nemzetközi okmányokat, különösen a Vámegyettműködési Tanács (Vámigazgatások Világszervezete) 1953. december 5-i, Kölcsönös Adminisztratív Segítségnyújtásról szóló Ajánlását;

Figyelembe véve az ENSZ égisze alatt megkötött 1961. évi Egységes Kábítószer Egyezmény és az 1971. évi Pszichotróp Anyagokról szóló Egyezmény rendelkezéseit, valamint a Kábítószeres és Pszichotróp Anyagok Tiltott Forgalmazása elleni 1988. évi ENSZ Egyezményt;

Az alábbiakban állapodtak meg:

MEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

A jelen Egyezmény alkalmazásában:

- (a) "vámjogszabályok" a vámhatóságok által alkalmazott jogi rendelkezéseket és szabályokat jelentik, amelyek az áruk behozatalára és kivitelére, valamint egyéb vámeljáráásokra, rendszerekre és intézményekre vonatkoznak;
- (b) "vámhatóság" az Argentin Köztársaságban a Nemzeti Vámigazgatást, a Magyar Köztársaságban a Vám- és Pénzügyőrséget jelenti;
- (c) "jogszabálysértés" bármilyen vámjogszabálysértést, valamint ennek kísérletét jelenti;
- (d) "személyes információ" a meghatározott természetes és jogi személlyel kapcsolatba hozható adat, az adatból levonható, a természetes és jogi személyre vonatkozó információ;
- (e) "terület" a Felek szuverenitása alá tartozó szárazföldi, tengeri és légi teret, valamint a javukra kialakított enklávákat is jelenti.

HATÁLY

2. cikk

1. A Felek vámhatóságaikon keresztül, a jelen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak:
 - (a) a vámjogszabályok megfelelő betartásának biztosítása érdekében;
 - (b) a vámjogszabályok megsértésének megelőzése, nyomozása, eljárás lefolytatása érdekében;
 - (c) a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozó okmányok és információk megküldésével;
 - (d) a vámigények érvényesítése terén;
 - (e) a vámok, adók és egyéb illetékek pontos behajtásának biztosítása érdekében;

- (f) a bírósági és adminisztratív eljárásokban és a vizsgálatokban, ideértve, többek között, a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozó tarifális, értékelési eljárásokat és egyéb ügyeket.
- 2. A jelen Egyezmény keretei között a segítséget a megkeresett vámhatóság a belső jogszabályokkal összhangban hatáskörén belül és rendelkezésére álló lehetőségei szerint nyújtja. Amennyiben szükséges, a megkeresett vámhatóság továbbíthatja a kérelmet egy másik illetékes hatóságnak.
- 3. A jelen Egyezmény rendelkezései nem jelentik azt, hogy a Felek lemondanak azon jogukról, hogy belső büntügyi jogszabályaikat alkalmazzák.

SZEMÉLYEK, ÁRUK ÉS SZÁLLÍTÓESZKÖZÖK MEGFIGYELÉSE

3. cikk

- 1. A Felek vámhatóságai saját kezdeményezésre vagy a másik Fél vámhatóságának megkeresése alapján figyelemmel kísérik:
 - (a) a másik Fél területén érvényes vámjogszabályokat megsértő vagy ezzel gyanúsítható személyeket;
 - (b) olyan gyanús áru- és pénzmozgást, amely a másik Fél területén jogellenes kereskedelmet eredményez vagy eredményezhet;
 - (c) a másik Fél területén érvényes vámjogszabályok megsértéséhez bizonyosan vagy feltehetően használt szállítóeszközöket;
 - (d) olyan helyeket, amelyeket olyan áruk tárolására használnak, amelyek a másik Fél területén jelentős jogellenes forgalom tárgyát képezhetik.
- 2. A Felek vámhatóságai hatáskörükön belül megakadályozzák:
 - (a) olyan áruk exportját, amelyeket bizonyosan vagy feltehetően nem a Felek közötti törvényes kereskedelem céljaira exportálnak a másik Fél országának területére;
 - (b) olyan áruk exportját, amelyeknek a másik Fél területére történő importálása tiltott.

ELLENŐRZÖTT SZÁLLÍTÁS

4. cikk

1. A vámhatóságok előzetes megállapodás alapján és a belső jogszabályaikban meghatározott hatáskörük keretei között végezhetnek ellenőrzött szállítást a vámjogszabálysértést elkövető személyek azonosítása érdekében. Amennyiben az ellenőrzött szállítás alkalmazására vonatkozó döntés nem tartozik a vámhatóság hatáskörébe, együttműködést kezdeményez az ilyen hatáskörrel rendelkező hatósággal, illetve átadja az ügyet a hatáskörrel rendelkező hatóságnak.
2. A jogellenes szállítmányok, amelyek ellenőrzött szállításáról megállapodnak az illetékes hatóságok, megfigyelhetők vagy sértetlen szállításokkal követhetők nyomon, vagy a tiltott áruk kiemelésével és lefoglalásával, teljes vagy részleges behelyettesítésével.
3. Ellenőrzött szállítás alkalmazására mindig eseti döntés alapján kerül sor, és szükség esetén figyelembe kell venni az illetékes hatóságok közötti pénzügyi megállapodásokat és jóváhagyásokat.

AZ ÁRUK TILTOTT FORGALMAZÁSA ELLENI HARC

5. cikk

A vámhatóságok saját kezdeményezésre vagy a másik Fél vámhatóságának megkeresése alapján késedelem nélkül, megadnak egymásnak minden olyan cselekménnyel kapcsolatos információt, amelyek bizonyosan vagy feltehetően az egyik Fél területén hatályos vámjogszabályokba ütköznek, a következő területeken:

- (a) fegyverek, lőszer, robbanóanyagok és robbanószerkezetek mozgása, egyidejűleg tájékoztatva az illetékes nemzeti hatóságokat e tényről, amennyiben a Felek hazai jogszabályai ezt megkövetelik;
- (b) érzékeny vagy stratégiai áruk mozgása, amelyek nemzetközi szerződések vagy vonatkozó többoldalú megállapodások (vagy szabályok) értelmében ellenőrzés tárgyát képezik és/vagy megfelel az atomsorompó egyezményben támasztott követelményeknek;
- (c) kábítószer és pszichotróp anyagok mozgása;
- (d) művészeti tárgyak és régiségek, melyek az egyik Fél számára jelentős történelmi, kulturális vagy archeológiai értéket képviselnek;

- (e) mérgező anyagok, valamint a környezetre vagy egészségre káros áruk és anyagok, továbbá veszélyes hulladékok mozgása;
- (f) magas adó-, vám- vagy költségtartalmú áruk mozgása, különös tekintettel a szeszesitalokra és a dohánygyártmányokra.

AZ INFORMÁCIÓK MEGKÜLDÉSE

6. cikk

1. A Felek vámhatóságai saját kezdeményezésre vagy a másik Fél vámhatóságának megkeresése alapján megadnak egymásnak minden olyan információt, amely elősegíti:
 - (a) vámok, egyéb adók és illetékek pontos beszedését, különösen a vámérték pontos megállapítását és az áruk tarifális osztályozását;
 - (b) a behozatali, kiviteli és tranzit korlátozások és tilalmak pontos alkalmazását.
2. Amennyiben a megkeresett vámhatóság nem rendelkezik a kért információval, azt a belső vámjogszabályokkal összhangban beszerzi.

7. cikk

Az egyik Fél vámhatósága a másik Fél vámhatóságának megkeresése alapján tájékoztatja a másik Fél vámhatóságát, hogy:

- (a) a megkereső Fél területére bevitt árukat a jogszabályokkal összhangban vitték-e ki a megkeresett Fél területéről;
- (b) a megkereső Fél területéről kivitt árukat a jogszabályokkal összhangban vitték-e be a megkeresett Fél területére.

8. cikk

Az egyik Fél vámhatósága saját kezdeményezésére vagy a másik Fél vámhatóságának megkeresése alapján a másik Fél vámhatóságához eljuttat minden olyan vámjogszabálysértésekkel kapcsolatos információt, amelyet az felhasználhat, különös tekintettel az alábbiakra:

- (a) a másik Fél vámjogszabályait megsértő vagy ezzel gyanúsítható természetes vagy jogi személyek;
- (b) bizonyosan vagy feltehetően jogellenes forgalom tárgyát képező áruk;
- (c) a másik Fél államában hatályban levő vámjogszabályokat sértő bűncselekmények során bizonyosan vagy feltehetően használt szállítóeszközök;
- (d) a vámjogszabálysértések során bizonyosan vagy feltehetően alkalmazott módszerek és eszközök.

9. cikk

Az egyik Fél vámhatósága saját kezdeményezésére vagy a másik Fél vámhatóságának megkeresése alapján megküldi a másik Fél vámhatóságának mindazokat a jelentéseket, bizonyítékokat vagy okmányok hitelesített másolatát, amelyek minden rendelkezésre álló információt tartalmaznak a másik Fél államának vámjogszabályai megsértését bizonyító vagy ennek alapos gyanúját keltő, felderített vagy tervezett cselekményekről.

10. cikk

A jelen Egyezmény értelmében átadott okmányok helyettesíthetők az ugyanilyen célra bármilyen formában készített számítógépes információval. Az anyag értelmezéséhez vagy felhasználásához szükséges minden információt egyidejűleg meg kell küldeni.

11. cikk

1. Eredeti okmányok csak abban az esetben kérhetők, ha a hitelesített másolatok nem elegendőek.
2. A másik Fél vámhatóságától kapott eredeti okmányokat a lehető legrövidebb időn belül vissza kell küldeni.

VIZSGÁLAT

12. cikk

1. Ha az egyik Fél vámhatósága kéri, a másik Fél vámhatósága hivatalos vizsgálatokat kezdeményezhet azon cselekményekkel kapcsolatban, amelyek a megkeresett Fél területén érvényes vámjogszabályokkal bizonyosan vagy feltehetően ellentétesek. Az ilyen vizsgálatokkal kapcsolatos eredményeket közlik a megkereső vámhatósággal.

2. Az ilyen vizsgálatokat a megkeresett Fél törvényeinek megfelelően kell lefolytatni. A megkeresett hatóságnak úgy kell eljárnia, mintha saját ügyében, vagy pedig egy saját országabeli hatóság kérelmére járna el.
3. Az egyik Fél vámhatóságának tisztviselői, kivételes esetekben és a másik Fél vámhatóságának egyetértésével, jelen lehetnek a másik Fél területén a megkereső Fél vámjogszabályai megsértésének nyomozása esetén.

SZAKÉRTŐK ÉS TANÚK

13. cikk

1. Az egyik Fél bíróságának vagy hatóságának kérésére, vámjogszabályok megsértése esetén, a másik Fél vámhatósága felhatalmazhatja tisztviselőit, hogy tanúként vagy szakértőként jelenjenek meg a bíróságok vagy hatóságok előtt. A felkérésben világosan közölni kell, hogy milyen ügyben és milyen minőségben kell a tisztviselőnek megjelennie.
2. A szakértőnek vagy tanúnak felkért tisztviselőnek joga van megtagadni a bizonyíték- vagy nyilatkozatadást, ha saját államának vagy a megkereső Fél törvényeinek értelmében erre jogosult vagy köteles.

TISZTVISELŐK LÁTOGATÁSA

14. cikk

Ha jelen Egyezmény értelmében az egyik Fél vámhatóságának tisztviselői jelen vannak a másik Fél területén, minden esetben bizonyítaniuk kell a hivatalos minőséget. A tisztviselők nem viselhetnek egyenruhát és fegyvert.

AZ INFORMÁCIÓK ÉS OKMÁNYOK FELHASZNÁLÁSA

15. cikk

1. A jelen Egyezmény alapján kapott információk és okmányok csak a jelen Egyezményben meghatározott célokra használhatók fel. Semmilyen más célra nem használhatók fel, kivéve, ha az eltérő célú felhasználáshoz a kibocsátó vámhatóság írásban hozzájárul.

2. A Felek jogszabályainak megfelelően, a személyes információkra az alábbi feltételek érvényesek:
- (a) a megkereső vámhatóság a személyes információkat csak a megkeresett vámhatóság által meghatározott feltételekkel és célokra használhatja fel, és megkeresés alapján a megkereső vámhatóság tájékoztatást nyújt a személyes információk felhasználásának eredményeiről;
 - (b) a személyes információkat a bűnüldöző hatóságokon kívüli szervezeteknek csak a megkeresett vámhatóság beleegyezésével lehet átadni;
 - (c) a megkeresett vámhatóság köteles meggyőződni az átadandó személyes információ helyességéről és hitelességéről. Ha kiderül, hogy helytelen vagy át nem adható személyes információ került átadásra, a megkeresett vámhatóságnak azonnal tájékoztatnia kell a megkereső vámhatóságot erről a tényről. A megkereső vámhatóság kijavítja, megsemmisíti vagy törli a személyes információt, ha erre kéri;
 - (d) a megkeresett vámhatóság a személyes információval együtt közli a saját jogrendjében érvényes adattörlési határidőket. A személyes információt a szükségesség megszűnésekor törölni kell;
 - (e) a vámhatóságok kötelesek az átadott és átvett személyes információkról nyilvántartást vezetni, és hatásosan védeni a személyes információkat az illetéktelen hozzáférés, változtatás, nyilvánosságra hozatal, sérülés vagy megsemmisülés ellen.

16. cikk

- 1. A Felek vámhatóságai a jelen Egyezmény céljaival összhangban és keretei között bírósági és adminisztratív eljárásokban bizonyítékként felhasználhatják a jelen Egyezmény alapján beszerezett információkat, okmányokat és tanúvallomásokat.
- 2. Az ilyen információknak és okmányoknak a bíróság előtt bizonyítékként való felhasználását és bizonyító erejét a belső törvények határozzák meg.

A SEGÍTSÉGNYÚJTÁSI KÖTELEZETTSÉG ALÓLI KIVÉTELEK

17. cikk

1. Ha az egyik Fél vámhatósága úgy ítéli meg, hogy a megkeresésben foglaltak teljesítése sértene állama szuverenitását, közrendjét, biztonságát vagy más lényeges érdekét, vagy ipari, kereskedelmi és szakmai titok megsértését eredményezné, vagy a hazai jogszabályok alapelveivel ellentétes lenne, teljesen vagy részben visszautasíthatja a segítségnyújtást, vagy a segítségnyújtást bizonyos feltételekhez kötheti.
2. Ha a segítségnyújtást visszautasítják, írásban azonnal tájékoztatni kell a megkereső vámhatóságot a döntésről és annak okairól.
3. Amennyiben az egyik vámhatóság olyan segítséget kér, amelyet maga képtelen lenne megadni, ha azt a másik Fél vámhatósága kérné, akkor kérelmében fel kell hívni a tényre a figyelmet. Az ilyen kérés teljesítését a megkeresett Fél törvényeinek megfelelően kell végrehajtani.

OKMÁNYOK MEGKÜLDÉSE

18. cikk

1. Az egyik Fél vámhatóságának megkeresése alapján a másik Fél vámhatósága megküldi az ügyben érintett megkereső állam által erre jogosított személyek részére a vámjogszabályt alkalmazó hatóságoktól származó okiratokat, határozatokat.
2. Az okmányok megküldése a megkeresett Fél törvényei szerint történik. Az okmányok megküldése történhet a megkeresésben szereplő más módon és formában is, feltéve, hogy az nem ellentétes a megkeresett Fél törvényeivel.
3. Az okmányküldés tényét egy dátummal és az érintett személy aláírásával ellátott átvételi elismervényen, vagy pedig a megkeresett Fél illetékes hatósága által kiállított bizonylaton kell rögzíteni, megjelölve az okmányküldés módját és időpontját.

A VÁMTARTOZÁS BESZEDÉSÉBEN TÖRTÉNŐ SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

19. cikk

1. A megkeresett vámhatóság intézkedik a vámigények érvényesítése iránt. Az igények magukban foglalják a vámhatóságok által a belső jogszabályokkal összhangban kiszabott és beszedett adókat, díjakat, költségeket, ezek kamatait, valamint bírságokat, szemledíjakat.
2. Az 1. pont rendelkezéseit csak kiemelkedő összegű vámigény esetén lehet alkalmazni. Ezen összegről a Felek kölcsönösen megállapodnak.
3. A segítségnyújtási megkereséshez mellékelni kell a végrehajthatóságról szóló okirat eredeti példányát vagy hitelesített másolatát, és a 21. cikk 3. pontja szerinti fordítást.
4. A megkeresett Fél elfogadja, elismeri, kiegészíti vagy helyettesíti a vámigényt indokló okmányt.
5. A vámigény végrehajthatóságának elévülése utáni kérdésekben a megkeresett Fél jogszabályai szerint kell eljárni.
6. Az adós ellen csődeljárást csak akkor lehet kezdeményezni vámigény alapján, ha ezzel a megkereső és a megkeresett vámhatóság is egyetért.
7. A vámigényeket a megkeresett Fél fizetőeszközében kell érvényesíteni a kérés kézhezvétele napján érvényes valuta átváltási árfolyamnak megfelelően.
8. A beszedett összeget a megkeresett vámhatóság átutalja a megkereső vámhatóságnak, a megkeresett Fél belső jogszabályaival összhangban kirótt illetékek és költségek levonása után.

EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

20. cikk

A jelen Egyezményben meghatározott segítségnyújtás közvetlenül a Felek vámhatóságai között történik.

A SEGÍTSÉGNYÚJTÁS IRÁNTI MEGKERESÉS FORMÁJA ÉS TARTALMA

21. cikk

1. A jelen Egyezmény szerinti megkereséseket írásban kell elkészíteni. A megkeresések végrehajtásához szükséges okmányokat mellékelni kell a megkereséshez. A sürgősséggel szóban előterjesztett megkereséseket írásban, késedelem nélkül meg kell erősíteni.
2. Az 1. pont szerinti megkereséseknek az alábbi információkat kell tartalmazniuk:
 - (a) a megkereső vámhatóság megnevezését;
 - (b) a kért intézkedést;
 - (c) a megkeresés tárgyát és okát;
 - (d) a törvényeket, szabályokat és egyéb jogi eszközöket;
 - (e) a jogszabálysértések elkövetésével gyanúsított természetes és jogi személyekre vonatkozó adatokat;
 - (f) a fontosabb tények összefoglalását.
3. A megkeresés a Felek hivatalos nyelvén vagy angol nyelven történik.
4. Ha a megkeresés nem felel meg a formai követelményeknek, akkor a megkeresés helyesbítését vagy kiegészítését lehet kérni, de ez nem befolyásolja a halaszthatatlan intézkedések megtételét.

KÖLTSÉGEK

22. cikk

1. A Felek vámhatóságai lemondanak a jelen Egyezmény végrehajtásával kapcsolatban felmerülő költségekkel kapcsolatos minden igényről, a 13. cikkben meghatározott tanúk és szakértők költségeinek kivételével.
2. A vámhatóságok azonban megállapodhatnak abban, hogy a megkereső vámhatóság megkeresésének teljesítése során felmerült különleges és jelentős költségeket vállalják, feltéve, hogy a megkereső vámhatóság előzetesen hozzájárult ezen költségek megtérítéséhez.

TERÜLETI HATÁLY, TELJESÍTÉS ÉS ÉRTELMEZÉS

23. cikk

1. Jelen Egyezményt az Argentín Köztársaság területén és a Magyar Köztársaság területén kell alkalmazni.
2. Jelen Egyezmény nem zárja ki, hogy a Felek nagyobb mértékű segítséget nyújtsanak egymásnak más nemzetközi megállapodások értelmében vagy, ha saját törvényeik ezt megengedik.
3. A Felek vámhatóságai megállapodnak az Egyezmény teljesítéséhez szükséges intézkedések részleteiről.
4. A vámhatóságok a jelen Egyezmény értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatban felmerülő minden nézeteltérést az illetékes Külügyminisztériumok útján oldanak meg.

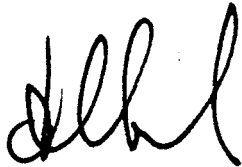
HATÁLYBALÉPÉS ÉS MEGSZÚNÉS

24. cikk

1. Jelen Egyezmény 60 nappal azután lép hatályba, hogy a Felek diplomáciai úton értesítik egymást, hogy az Egyezmény hatályba lépéséhez szükséges alkotmányos intézkedéseket megtették.
2. A Felek megállapodnak, hogy a jelen Egyezmény hatályba lépésétől számított öt év elteltével a vámhatóságok képviselői találkoznak az Egyezmény felülvizsgálata céljából, amennyiben diplomáciai úton nem értesítették egymást arról, hogy a felülvizsgálat nem szükséges.
3. Jelen Egyezményt határozatlan időre kötik, és azt a Felek bármelyike felmondhatja a másik Fél részére diplomáciai úton megküldött írásos értesítéssel. Az Egyezmény hatálya a másik Félhez küldött értesítés megérkezését követő hat hónap elteltével szűnik meg.

Készült Buenos Airesben, 1997. április 8-án, két példányban, spanyol, magyar és angol nyelven.

Az Argentin Köztársaság
Kormánya nevében

A Magyar Köztársaság
Kormánya nevében

